

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 87.740 van 31 mei 2000
in de zaak A. 87.726/X-9228.**

In zake : 1. Marina APERS,
2. Willy SAMOY,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat M. STORME,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Verenigingsstraat 28

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

tussenkommende partij :

het GEMEENTELIJK HAVENBEDRIJF ANTWERPEN,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten D. D'HOOGHE, J. BOUCKAERT en
B. SCHUTYSER,
kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
H. Wafelaertsstraat 47-51.

verzoekende partij in tussenkomst :

de n.v. HESSENATIE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. LANGE,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Schermersstraat 30.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marina APERS
en Willy SAMOY op 5 november 1999 hebben ingediend om de
schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de
beslissing van 24 augustus 1999 van de Vlaamse minister
van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media waarbij aan
het GEMEENTELIJK HAVENBEDRIJF ANTWERPEN de bouwvergun-
ning wordt verleend voor het bouwen in de haven op de
Linkerscheldeoever (Waaslandhaven) van een nieuw haven-

dok, omvattende in hoofdzaak het bouwen van de kaaimuren van dit getijdedok (Deurganckdok), de aansluiting ervan op de oevers van de Schelde via een met verankerde damwanden verstevigde oeververdediging, het deels opbreken van wegen (jaagpad Sigmadijk, deel Liefkenshoekstraat en "het Geslecht"), het aanleggen van beperkte weginfrastructuur (jaagpad en vervanging van de Liefkenshoekstraat), alsook de aanleg van tijdelijke dijken om een deel van het dok na het vrijbaggeren te kunnen in gebruik nemen mits voor het vrijbaggeren van de kaaimuren deel I en het verder ophogen van de haven-terreinen omheen dit dok tot Sigmahoogte een afzonderlijke aanvraag in te dienen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
C. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 4 mei 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 mei 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
M. STORME, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaten
H. SEBREGHTS en Y. LOIX, die verschijnen voor de verwe-
rende partij, van Advocaten J. BOUCKAERT en
B. SCHUTYSER, die verschijnen voor het GEMEENTELIJK
HAVENBEDRIJF ANTWERPEN, en van Advocaten H. LANGE en
A. VANDENHENDE, die verschijnen voor de n.v. HESSENATIE;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
C. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat het GEMEENTELIJK HAVENBEDRIJF ANTWERPEN met een verzoekschrift van 10 december 1999 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de n.v. HESSENATIE met een verzoekschrift van 15 mei 2000, dit is twee dagen vóór de terechtzitting, heeft gevraagd om in de zaak te mogen tussenkomen, dat zij doet gelden :

"Artikel 21bis, § 1 van de Gecoördineerde Wetten op de Raad van State werd bij wet van 25 mei 1999 (B.S. 22 juni 1999) volledig vervangen door een nieuwe tekst.

Waar het art. 21bis, § 1 vroeger bepaalde dat de eis tot tussenkomst bij ontstentenis van kennisgeving van het beroep door de hoofdgriffier, vóór het neerleggen van het verslag van de auditeur diende te geschieden, is deze bepaling in het huidige artikel 21bis, § 1 weggefallen.

De termijn voor het indienen van een verzoek tot tussenkomst wordt nu eenvormig bepaald op 30 dagen na ontvangst van de kennisgeving door de hoofdgriffier (...). Daarnaast kan, zoals vroeger ook reeds voorzien was, nog steeds, bij ontstentenis van kennisgeving, 'de kamer waarbij de zaak aanhangig is, echter een latere tussenkomst toelaten, voor zover deze tussenkomst de procedure op generlei wijze vertraagt'";

Overwegende dat de n.v. HESSENATIE haar belang bij de tussenkomst uiteenzet als volgt :

"Bij beslissing van 8 juni 1999 van de Raad van Bestuur van het Gemeentelijk Autonoom Havenbedrijf werd immers de concessie voor de uitbating van de

containerterminal die zal worden opgericht op de eerste fase van het project Deurganckdok toegewezen aan de exploitatiemaatschappij in oprichting, gevormd door de bedrijven N.V. HESSENATIE en MEDITERRANEAN SHIPPING CY. Op deze op te richten containerterminal zal de behandeling van containers gebeuren die van en naar Antwerpen vervoerd worden door de MEDITERRANEAN SHIPPING CY.
(...)"

Overwegende dat de bestreden bouwvergunning is verleend ter uitvoering van het besluit van 1 juni 1999 van de Vlaamse regering houdende definitieve vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het grondgebied van de gemeenten Beveren, Kruibeke en Lokeren, waartegen onder A. 86.993/X-9182 en A. 86.996/X-9183 een vordering tot schorsing is ingediend door de v.z.w. Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen, de v.z.w. Werkgroep Natuurreservaten Linkeroever-Waasland en door Marina APERS en Paul VAN BROECK; dat in het Belgisch Staatsblad van 26 oktober 1999 het bericht werd bekendgemaakt dat de genoemde partijen een vordering tot schorsing hebben ingesteld; dat de bestreden bouwvergunning eveneens vermeldt dat zij niet strijdig is met het besluit van 1 juni 1999 van de Vlaamse regering houdende voorlopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het grondgebied van de gemeenten Beveren, Sint-Gillis-Waas en Stekene, dat in zijn artikel 3 de aanleg van het Deurganckdok, de bijhorende heraanleg van de ontsluitingsweg van de Waaslandhaven, de aansnijding van het zeehavengebied type 2 voor de berging van infrastructuurbaggerspecie uit het Deurganckdok en de herinrichting van de N49 werken van algemeen belang verklaart; dat in hetzelfde Belgisch Staatsblad van 26 oktober 1999 werd bekendgemaakt dat de voormelde partijen onder de voormelde rolnummers een vordering tot schorsing hebben ingesteld tegen laatstvermeld besluit; dat de n.v. HESSENATIE geacht moet

worden van voormelde vorderingen kennis te hebben gehad de dag van hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad; dat zij, gelet op deze gegevens, kon vermoeden dat ook de bouwvergunning van het Deurganckdok zou worden bestreden; dat zich niet daarover informeren bij het Gemeentelijk Autonoom Havenbedrijf dat door de Raad van State van de vordering in kennis werd gesteld, niet getuigt van zorgvuldig handelen; dat het verzoek tot tussenkomst van de n.v. HESSENATIE laattijdig is en het goede verloop van de procedure verstoort; dat de tussenkomst moet worden afgewezen;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij daags vóór de terechtzitting "pleitnota's" van 15 bladzijden en 5 bladzijden hebben ingediend; dat de verzoekende partijen vragen deze stukken uit de debatten te weren;

Overwegende dat de "pleitnota's" repliceren op het standpunt ingenomen in het auditoraatsverslag met betrekking tot de ontvankelijkheid, het zesde middel en het moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat het procedurereglement niet in deze stukken voorziet; dat de uiteenzettingen, opgenomen in die stukken, in belangrijke mate en op essentiële punten toevoegen aan de argumentatie, vervat in de verweernota en in het verzoekschrift tot tussenkomst; dat die stukken bovendien in extremis werden neergelegd; dat het toelaten van die stukken tot de debatten niet kan zonder schending van de rechten van verdediging van verzoekers en bovendien de behoorlijke rechtsbedeling door de Raad van State in het gedrang brengt; dat het verzoek de pleitnota's uit de debatten te weren, om die reden wordt ingewilligd;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat "in casu het inleidend verzoekschrift dusdanig uitgebreid en uitweidend (is) dat daardoor het recht van verdediging, rekening houdend met de korte termijn van

acht dagen, niet alleen geschonden is, maar zelfs een fictie wordt";

Overwegende dat de verwerende partij terecht wijst op de onvolkomenheden van het verzoekschrift; dat zij niettemin erin geslaagd is in een korte tijdspanne een uitgebreide nota in te dienen; dat het haar derhalve mogelijk is geweest haar recht van verdediging naar behoren uit te oefenen; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de tussenkomende partij opwerpt dat het verzoekschrift van 5 november 1999 te laat is ingediend omdat "in casu is aan te nemen dat de verzoekende partijen nagenoeg onmiddellijk kennis gekregen hebben van de bestreden beslissing, die gedateerd is op 24 augustus 1999 (en waaraan) ondermeer in de pers een grote ruchtbaarheid gegeven werd"; dat de tussenkomende partij de exceptie staft als volgt :

"Het vermoeden dat de eisende partijen nagenoeg onmiddellijk kennis gekregen hebben van de bestreden beslissing vindt verder steun in het feit dat de verzoekende partijen het besluitvormingsproces rond het project Deurganckdok van naderbij volgen en voorafgaand aan de bestreden beslissing, reeds twee annulatie- en schorsingsberoepen ingediend hebben bij de Raad van State. Voorts hebben de verzoekende partijen samen met de vzw WERKGROEP NATUURRESERVATEN, verzoekende partij in de zaak G/A. 87.614/X-9224, verzoekster tot tussenkomst reeds op 8 oktober 1999 gedagvaard voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde om de schorsing van de bouwwerken te horen bevelen tot Uw Raad zich uitgesproken heeft over het schorsings- en annulatieberoep dat de eisende partijen ingediend hebben. Welnu, uit de dagvaarding blijkt dat eisers een zeer preciese kennis hadden van de inhoud en de draagwijdte van de bestreden beslissing. In de dagvaarding wordt overigens reeds aangekondigd dat de verzoekende partijen een schorsingsberoep zullen indienen bij de Raad van State. De verzoekende partijen hebben niettemin gewacht tot 5 november 1999 alvorens een schorsingsberoep bij Uw Raad in te dienen terwijl de vzw WERKGROEP NATUURRESERVATEN, gezamenlijk met de vzw BOND BETER LEEFMILIEU reeds op 29 oktober 1999 een schorsingsberoep ingediend hebben. Tenslotte blijkt

dat de verzoekende partijen in hun schorsingsberoep geen enkele uitleg verschaffen over het tijdstip waarop zij kennis genomen hebben van de bestreden beslissing";

Overwegende dat, aangezien bouwvergunningen noch bekendgemaakt, noch aan derden betekend dienen te worden, de termijn waarbinnen dezen daartegen met een annulatieberoep -en derhalve ook met een vordering tot schorsing- kunnen opkomen, ingaat met de dag waarop zij kennis hebben van de vergunning of er ten gemeentehuize kennis van hebben kunnen nemen, gebruik makend van de mogelijkheid die hun krachtens artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 tot uitvoering van artikel 63 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, thans artikel 63 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, wordt geboden om er aldaar inzage van te nemen; dat het zaak is van de partij die aanvoert dat de verzoekende partij kennis had van een bestuurshandeling, het bewijs daarvan te leveren; dat de tussenkomende partij niet betwist dat de vergunde bouwwerken op het ogenblik van het instellen van de vordering tot schorsing nog niet waren aangevat; dat zij geen bewijskrachtig gegeven bijbrengt waaruit blijkt dat verzoekers meer dan 60 dagen vóór het indienen van hun vordering kennis hadden van het bestreden besluit; dat immers geen persberichten worden overgelegd; dat de bestreden vergunning meer dan tien maanden na de indiening van de aanvraag werd toegekend; dat niet duidelijk is hoe verzoekers als buitenstaanders het besluitvormingsproces van de bouwvergunning van nabij konden volgen; dat de dagvaarding van 8 oktober 1999 tot stopzetting van de werken wel voldoende doet blijken van de kennis van de bouwvergunning; dat de vordering die minder dan 30 dagen later werd ingediend, niet laattijdig is; dat de exceptie niet gegrond is;

Overwegende dat verzoekers hun belang uiteenzetten als volgt :

"Verzoekster APERS is inwoner van Doel. Zij is eigenaar van het huis dat zij bewoont in de dorpskern, Scheldemolenstraat 61, 9130 DOEL. Zij bewoont (het) met haar echtgenoot en twee kleine kinderen (net 10 en 5 jaar). Zij is des te meer getroffen daar ze voorheen reeds onteigend werd en uit haar huis gezet door de bouw van de Waaslandhaven op het grondgebied van Kallo.

Verzoekster APERS is als inwoner van Doel van-zelfspekend rechtstreeks in haar eigendom en woon- en leefmilieu getroffen door de bestreden beslissing en werken. Deze werken zullen het woon- en leefmilieu van verzoekers vernietigen.

Verzoeker SAMOY woont te Doel sedert 1982 en bewoont het huis met zijn echtgenote. Verzoeker heeft drie kinderen. De echtgenote van verzoeker SAMOY is in het verleden reeds tweemaal onteigend ten gevolge van de bouw van de Waaslandhaven en dreigt nu een derde maal van haar woning te worden beroofd";

dat verzoekers samengevat stellen dat de bestreden beslissing hen treft in hun eigendom, hun woonmilieu en hun leefmilieu;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat aangezien verzoekers geen rechtstreeks nadeel lijden zij geen belang hebben; dat de tussenkomen de partij daaraan toevoegt :

"De uiteenzetting van de verzoekende partijen kent, doordat zij niet de bouwvergunning maar de realisatie van het gehele project Deurganckdok als uitgangspunt nemen, aan de bestreden beslissing een draagwijdte toe die deze beslissing (niet) heeft. De bouwvergunning betreft immers enkel het optrekken van de kaaimeuren van de eerste fase van de bouwvergunning 'in het droge', d.w.z. dat er niet uitgebaggerd wordt.

(...)

Uit de kaart die het Havenbedrijf neerlegt blijkt immers dat de eerste verzoekende partij helemaal aan het andere einde van het dorp, d.w.z. op meer dan een kilometer van de bouwwerken woont en de tweede verzoekende partij op meerdere honderden meters woont.

Vervolgens kunnen de verzoekende partijen aan het verlies van natuurwaarden a fortiori geen enkel persoonlijk belang ontlenen. De verzoekende partijen

stellen immers dat, in de mate dat bepaalde aanpassingen aangebracht zouden worden aan het dok, zij het bestaan van het dok aanvaardbaar achten";

Overwegende dat het van algemene bekendheid is dat de inplanting van het Deurganckdok zo ingrijpend is voor de Doelenaars dat de vraag is gerezen of Doel nog "leefbaar" is; dat verzoekers die Doelenaars zijn, belang hebben bij het bestrijden van de eerste fase van die ingreep; dat de exceptie niet gegrond is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat het zesde middel is afgeleid uit de onwettigheid van het besluit van 1 juni 1999 van de Vlaamse regering houdende definitieve vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het grondgebied van de gemeenten Beveren, Kruibeke en Lokeren en van het besluit van 1 juni 1999 van de Vlaamse regering houdende voorlopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het grondgebied van de gemeenten Beveren, Sint-Gillis-Waas en Stekene; dat verzoekers onder meer verwijzen naar de aanhangige vorderingen die de bedoelde besluiten bestrijden en stellen dat de bedoelde besluiten de noodzakelijke grondslag zijn voor de bestreden bouwvergunning;

Overwegende dat de verwerende partij verwijst naar de nota's die zij heeft ingediend onder meer in de zaak A. 86.996, dat zij daaraan toevoegt "dat verzoekende partijen geheel niet aangeven wat het gevolg zou zijn van de onwettigheid van de aangehaalde besluiten op de litigieuze bouwvergunning (en dat) het middel minstens (diende) te verduidelijken in welke mate de gebeurlijke onwettigheid van de aangehaalde besluiten de onwettigheid van de bestreden beslissing zou impliceren (zodat) het middel op dit punt de vereiste duidelijkheid (mist)";

Overwegende dat de tussenkomenende partij opwerpt :

"Het middel is onontvankelijk : exceptio obscuri libelli

Het middel vormt een samenraapsel van ongeveer een 14-tal 'middelen'. Deze 'middelen' worden niet nader toegelicht. Verzoekende partij verwijst hiervoor naar de 'desbetreffende verzoekschriften' zonder zelfs in het verzoekschrift tot schorsing te preciseren om welke verzoekschriften het gaat. Deze andere verzoekschriften betreffen klaarblijkelijk andere beslissingen dan de bestreden bouwvergunning.

Er wordt niet aangegeven op welke wijze de wettigheid van de bestreden bouwvergunning door deze 'middelen' zou worden aangetast, noch door welke bepalingen of aspecten van de bestreden bouwvergunning deze zouden worden aangetast. In de mate dat sommige van de 'middelen' op zich nog eens betrekking hebben op vier tot vijf wetsartikelen, wordt niet gepreciseerd welke bepalingen van deze wetsartikelen zouden zijn geschonden, noch waaruit deze schending zou bestaan.

(...)

Het aanvoeren van tientallen schendingen in één middel, die op generlei wijze worden toegelicht en waarvoor verwezen wordt naar enkele andere schorsingsprocedures, miskent volledig het recht van verdediging van verwerende en tussenkomenende partijen. Het is immers onmogelijk zich op redelijke wijze te verdedigen tegen een middel dat op dergelijke wijze is geconstrueerd.

(...)" ;

Overwegende dat het middel is afgeleid uit de onwettigheid van het besluit ter uitvoering waarvan

de bestreden bouwvergunning werd verleend, met name het besluit van 1 juni 1999 van de Vlaamse regering houdende definitieve vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het grondgebied van de gemeenten Beveren, Kruibeke en Lokeren; dat het middel op ontvankelijke wijze is uiteengezet door de enkele vermelding van artikel 159 van de Grondwet en de verwijzing naar de zaak A. 86.996 waarin eerste verzoekster het besluit dat de juridische grondslag levert voor het thans bestreden besluit aanvecht, en waarbij zowel de verwerende als de tussenkomende partij, overigens in die hoedanigheid, eveneens betrokken zijn;

Overwegende dat het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1999 houdende definitieve vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het grondgebied van de gemeenten Beveren, Kruibeke en Lokeren werd geschorst bij arrest nr. 87.739 van 31 mei 2000; dat het middel afgeleid uit de onwettigheid van bedoeld plan zonder meer ernstig is;

Overwegende dat wat betreft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, verzoekers in hun uiteenzetting voldoende concrete gegevens bijbrengen waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat de argumenten van de verwerende partij 1) dat verzoekers reeds onder de koeltorens van de kerncentrale en in de onmiddellijke nabijheid daarvan wonen en dat het gehele linkerschelde-oevergebied "gepredestineerd" is voor havenuitbreiding en industrialisatie, 2) dat verzoekers deze opties kenden en slechts vrij recent in Doel zijn komen wonen zodat het causaal verband tussen de thans bestreden beslissing en het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel bijgevolg nihil is, 3) dat nog tal van

administratieve beslissingen genomen moeten worden eer überhaupt enig concreet nadeel zou kunnen rijzen voor derden, 4) dat de vanzelfsprekend voor de aanleg van het dok onontbeerlijke baggerwerken niet werden vergund evenmin als de ophogingen, 5) dat het dok op basis van de vergunning geenszins in gebruik genomen kan worden, noch haar overige aanvullende argumenten, de Raad van State er kunnen van overtuigen dat de stelling van verzoekers grond mist; dat de argumentatie van de tussenkommende partij 1) dat het niet de aanleg of het functioneren van het Deurganckdok is maar wel de verdere industrialisatie van het gebied die op termijn het dorp Doel onleefbaar kan maken, 2) dat geen baggerspecie vrijkomt, 3) dat aan de stelling van de verzoekende partijen een soort postulaat van onveranderlijkheid of perenniteit van het gebied rond Doel ten grondslag ligt, 4) dat het feit dat de Verkortingsdijk, het jaagpad, de weg "Het Geslecht" (zeer) gedeeltelijk doorstoken wordt, niet aannemelijk maakt dat het leefmilieu of de eigendom van de verzoekende partijen aangetast worden, alsmede haar overige bijkomende argumentatie, de Raad van State evenmin kan overtuigen van de ongegrondheid van de stelling van verzoekers; dat het nadeel ernstig is en tevens moeilijk te herstellen;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. HESSENATIE in de vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 3.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 24 augustus 1999 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media waarbij aan het GEMEENTELIJK HAVENBEDRIJF ANTWERPEN de bouwvergunning wordt verleend voor het bouwen in de haven op de Linkerscheldeoever (Waaslandhaven) van een nieuw havendok, omvattende in hoofdzaak het bouwen van de kaaimuren van dit getijdedok (Deurganckdok), de aansluiting ervan op de oevers van de Schelde via een met verankerde damwanden verstevigde oeververdediging, het deels opbreken van wegen (jaagpad Sigmadijk, deel Liefkenshoekstraat en "het Geslecht"), het aanleggen van beperkte weginfrastructuur (jaagpad en vervanging van de Liefkenshoekstraat), alsook de aanleg van tijdelijke dijken om een deel van het dok na het vrijbaggeren te kunnen in gebruik nemen mits voor het vrijbaggeren van de kaaimuren deel I en het verder ophogen van de haventerreinen omheen dit dok tot Sigmahoogte een afzonderlijke aanvraag in te dienen.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van het GEMEENTELIJK HAVENBEDRIJF ANTWERPEN.

De kosten van het verzoek tot tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de n.v. HESSENATIE.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenendertig mei tweeduizend, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	Staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.